

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theses Theologicae De Charitate

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1683?]

Pertinentia.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10951907-2

eorum quæ adversantur superbiæ vitæ, ut sunt patienter ferre injurias quibus honor noster pessumdatur, pro ejusmodi injuriis beneficia rependere, honores declinare, &c. vel si, prout quandoque contingit, alia cupiditas in hoc illoque homine fuerit principalis concupiscentia, præcipua ratio habenda erit eorum quæ adversus istam cupiditatem sustinentur vel assumuntur. Tertii generis signa partim in internis, partim in externis consistunt: ut si quis quæ status aut officii sui sunt sedulo exterius, & interius Christianè (id est, eo fine quo oportet ut non sibi, sed Deo vivat) peragat. Pro indagando amore Dei prædominante sive ex internis, sive ex externis, notandum, quò illi affectus sunt notabiliores, quò frequentiores, item quo plures, eò cæteris paribus plus probare. Nimis stolidum est quod multi præsertim rudes sibi persuadeant se amorem Dei prædominantem, humilitatem, patientiam, &c. verè habere, quia habent eas in intellectu, per cogitationem vel imaginationem objecti & motivorum, vel idè Deum super omnia amare, quia Deum super omnia per intellectum appreciantur (nam illæ virtutes non in intellectu sed in voluntate resident) vel idcirco antedictas virtutes habere, quia erga illas habent aliquam velleitatem, aut voluntatem absolutam sed inefficacem; tales namque voluntates Augustinus antè conversionem habebat erga castitatem, quam necdum habebat. Vide lib. 8. confess. præcipuè c. 5. 8. & 9.

P E R T I N E N T I A.

I. **E**X his Thesis, potissimum Conclusionè octavâ, sequitur quod ante absolutionem debeat in Penitente esse amor Dei prædominans, non tamen quod debeat esse charitas perfecta per se justificans.

II. Longè præcipua ratio cur facilius jam quàm in Veteri Testamento fiat justificatio, est abundantior gratiæ & charitatis infusio.

III. Neminem, etiam cum Sacramento justificari nisi per amorem Dei prædominantem cum S. Thoma docent antiqui Scholastici.

IV. Inter præcipua Confessarii officia numerandum quod noscere debeat an in Penitente suo Dei amor prædominetur, quandoquidem sine hoc justitia nec acquiri nec conservari possit.

V. Principia Scholæ Theol. Lovan. sunt, Deum agnoscere ut bonorum actuum principium per gratiam per se efficacem; non verò naturam corruptam per determinationem gratiæ possibilitatis: illum sive legem ejus æternam intueri ut morum regulam, non autem probabilitatem: denique profiteri quod Deus debeat esse finis ultimus & cujuslibet actionis & cujuslibet agentis. Primum ostendunt Theses nostræ de Gratiâ; secundum Theses nostræ de peccatis Ignorantiæ, item de Opinione probabili; tertium hodierna de Charitate.

VI. Sententiâ S. Augustini ex l. 3. Conf. c. 8. Non faciebam quod incomparabili affectu mihi amplius placebat, solum significat amplius placuisse ire in placitum & pactum cum Deo (quod necdum faciebat) quàm percutere frontem, amplexari genua, &c. quæ, ut ait, quia voluit fecit; atque ita nulla restat vel apparens contradictio inter dictam sententiâ, & hanc constantissimè ab Aug. traditam, quod amplius nos delectat, secundum id operemur necesse est. Hac enim agit de eo quod inter opposita, ut sunt agere & non agere, vel agere hoc, & ejus contradictorium, amplius delectat.

VII. Nimis crassa ignorantia vel malitia est dicere, quod secundum Lovanienses omnis actio non relata in Deum sit peccatum mortale; vel quod non relata per amorem Dei super omnia, sit saltem veniale.

F I N I S.